

paa, at til Smør og Margarine, der er bestemt til Forhandling, maa der ikke tilføjes andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Dette Punkt blev jo meget varmt debatteret her i Fjor og har ligeledes været Genstand for Debat i Folketinget. Landstinget holdt paa Bestemmelsen, og da den er vedtagen i Folketinget, maa vi ogsaa paa dette Omraade være tilfredse.

Sånt jeg altsaa nærer Tvivl med Hensyn til enkelte Forandringer, som Folketinget har vedtaget, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Landstinget vedtager Forslaget, som det foreligger fra Folketingets Side. Jeg er sikker paa, at enhver vil indrømme, at Lovforslaget i den Affattelse, Folketinget har givet det, maa anses for at være en absolut Forbedring, fremfor hvad vi nu have, og jeg tvivler heller ikke om, at det vil virke til end yderligere at sikre det danske Smørs gode Renomme i Udlandet og sikre Konsumenterne i Indlandet imod Forsælsning med eller Misbrug af uheldige Kemikalier. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Lovforslaget vedtages uforandret.

G. Hansen: Noget ret mærkeligt ved dette Lovforslag er, at det sammenblander Smør og Margarine, to Produkter, som man jo ellers vil holde saa adskilte som muligt. Men endnu mærkeligere er det, at det indeholder en Bestemmelse, som vil have en overordentlig stor, jeg kan sige en stærk betydning for Smørhandelen i Kjøbenhavn. Jeg sigter herved til § 10, 1ste Stykke. Det er jo klart nok, at Hensigten med denne Bestemmelse er at skaffe os en endnu større Gavn i England og om muligt at højne den Forsteringsplads, vi indtage paa det engelske Marked, men man maa ogsaa, forekommer det mig, tage Hensyn til en anden Side og ikke være blind for den overordentlig store Skade, den kan tilføje den danske Handelsstand, navnlig den danske Smørbønder, og den overordentlige Svækkelse af Kjøbenhavn som Hovedcentrum i Nord Europa for Smørhandelen, som denne Bestemmelse kan medføre. Kjøbenhavns fremragende Stilling som Smørplads beror derpaa, at vi foruden alt det danske Smør, der samles her, tillige saa tilføje en overordentlig stor Mængde Smør fra Udlandet. Derved samles der her store Lagre, og enhver Ordre, der tilflyder Kjøbenhavn fra England, vil derfor kunne effektueres ret hurtigt, saa hurtigt, som det overhovedet kan gøres. Bestemmelsen i § 10 vil imidlertid bevirke, at det udenlandske Smør for en stor Del tages ud af vort Marked, og saa ville disse store Lagre, som nu ere Rygstøb

og Basis for vor hele Position og navnlig for den Betydning, den officielle Kjøbenhavnske Smørnotering har, glide helt bort. Al Handel med udenlandsk Smør vil tillige gaa bort her fra Landet; thi en Købmand kan umulig være sikker paa, at det Smør, som tilsendes ham fra Lande, hvor en Bestemmelse som den i § 10 ikke findes, vil være egnet til at forhandles her i Landet. Jeg føler mig desuden aldeles ikke overbevist om, at denne Bestemmelse vil virke væsentlig til at højne vor Stilling og vort Renomme paa det engelske Marked; thi vore engelske Kunder forlange aldeles ikke, at Kogsalt skal være det eneste Middel, som bruges for at konservere Smør. Deres Fordring gaar kun ud paa, at det danske Smør skal være saa holdbart som muligt, og de se det helst saa lidt salt som muligt. Det kan heller ikke påstås, at Kogsalt skulde være et saa udmærket Middel til at konservere Smør, at et bedre ikke kunde tænkes. Jeg har netop i denne Tid faaet Meddelelse om, at man just nu er i Færd med at udfinde et nyt og aldeles uskadeligt Middel, som skal være langt bedre til Konservering af Smør end Kogsalt. Lad os derfor ikke stænge Bejen for Forbedringer. Jeg vil ogsaa bemærke, at til Trods for den Bevægelse, som synes at have været til Stede i Birmingham og maaske nogle andre Steder i England, kan det dog paa ingen Maade siges, at der i England er en almindelig Stemning for, at Kogsalt skulde være det eneste saliggørende. I alt Fald har den Mening ikke været oppe i det engelske Parlament; der er man vistnok langt fra at tænke paa at udstede et Forbud imod at bruge andet end Kogsalt. Jeg kan ikke godt tænke mig det muligt, i alt Fald ikke i nogen nær Fremtid, at et saadant Forbud skulde fremskomme, da det jo vilde udestænge de engelske Kolonier, som have vanskeligt ved at konservere deres Smør uden at bruge andre Midler end Kogsalt. Man skal ikke tage Hatten af, før man ser Manden.

Der blev i Fjor her fremsat en Tanke — saa vidt jeg huster, var det af det ærede 2det Medlem for 10de Kred (P. Bossen) — der gik ud paa, at man kunde udtage § 10's første Stykke og i Stedet derfor indsætte den Bestemmelse, at vedkommende Minister kunde bebyhvides til, saa snart man i England nedlagde Forbud mod at anvende andre Midler end Kogsalt til Konservering af Smør, da ogsaa at kunne udstede et saadant Forbud her. Jeg synes, at den Tanke er overmaade god og sund; jeg vilde ønske, at den kunde genoptages her, og at den kunde blive indført i Lovforslaget i Stedet for § 10, første